

> OSEBNO: JOŽE MRAK

Dober in plemenit mežnar

Škofija Novo mesto ob godu svojega zavetnika sv. Jožefa podeljuje odličje sv. Jožefa, najvišje škofijsko priznanje, namenjeno posameznikom ali ustanovam, ki se posebej odlikujejo po zglednem krščanskem življenju in svojem prispevku za krajevno Cerkev. Letos so ga podelili Jožetu Mraku iz župnije Brusnice.

Jože Mrak se je rodil leta 1962, v času pospešenega industrijskega razvoja. Za *Družino* je povedal, da je to pomenilo, da so otroci morali pomagati pri kmečkih opravilih, saj je oče hodil v službo. »Delali smo na njivah, travnikih, v gozdu in tudi v vinogradu. Kljub delu pa me vežejo na ta leta predvsem lepi spomini. Ko danes gledam svoje vnuke, se zavedam, da je bilo moje otroštvo brezskrbno in neobremenjeno.« Srednjo tehnično šolo je zaključil kot mehanik. Prvo leto je delal v tovarni IMV (danes Revoz), nato pa svojo poklicno pot nadaljeval v podjetju Krka kot voznik, kjer jo je tudi zaključil.

Mladinska skupina

Pove, da je v njegovi družini vera vedno igrala pomembno vlogo, čeprav je bil družbeni čas takrat precej drugačen. »Svoje veroizpovedi doma nikoli nismo skrivali. Pri verouku so nastajali spomini, ki so se globoko vtisnili v nas in pomembno vplivali na vrednote, ki smo jih kasneje prinesli v odraslo življenje. Ko je v Brusnice kot župnik prišel Rafko Kralj, je med mladimi zavel nov veter. Povezali smo se v mladinsko skupino in veliko časa preživeli skupaj, zlasti med počitnicami, ko smo hodili tudi v Bohinj in drugam. Starši temu niso nasprotovali, čeprav je bilo na kmetiji veliko dela in pogosto

so bila tudi omejena finančna sredstva.«

Z vrstniki so še danes v stikih, obujajo spomine in se družijo. Pred časom se je porodila ideja, da bi se fantje, ki so takrat peli v zboru, ponovno zbrali. Začeli so z vajami in njihov prvi nastop je bil prav poseben – peli so na zlati maši dolgoletnega župnika Janeza Jesenovca.

V tem času je spoznal tudi ženo Zvonko, s katero sta postavila hišo in si ustvarila družino tik ob župnijski cerkvi. Zaradi službenih obveznosti, ki so ga pogosto vodile tudi v tujino, je bil veliko odsoten, zato je večino skrbi za družino prevzela ona. Imata sinova Gašperja in

I. Z.

1962

RODIL se je v verni družini v Velikih Brusnicah.

1979

ZAPOSIL se je v Novem mestu.

1985–2021

DELAL je v novomeški Krki.

1988

POROČIL se je, z ženo imata dva sinova.

11

LET je ključar v župnijski cerkvi Povišanja sv. Križa v Brusnicah.

2

LETI je mežnar v župniji Brusnice.

Matica, ki sta si tudi že ustvarila družini.

Živi ob cerkvi

Ko gleda nazaj, se mu zdi, da ni bilo naključje, da so si z družino postavili hišo ob cerkvi – kot da bi bila to Božja volja. Čeprav zvonovi cerkve v Brusnicah zvonijo naravnost proti njihovi hiši, ga nikoli niso motili do te mere, da bi si želel, da bi utihnili. »Nasprotno, ker imam cerkev ves čas pred očmi, hitro zaznam morebitne težave z zvonovi ali poškodbe na cerkvi, ki bi jih bilo treba sanirati. Ko človek začne pomagati in sodelovati, se z delom poveže, in tako sem tudi sam postopoma vse bolj spoznaval življenje in delovanje župnije.«

Bolj dejavno se je v življenje župnije vključil ob župniku Lojzetu Bercetu, s katerim je sodeloval pri številnih projektih. Povabi-

li so ga tudi v gospodarski svet Župnije Brusnice. Pred tremi leti jih je zapustil župnik Berce, nato je zbolela še mežnarica, ki je to delo opravljala štirideset let. Ker je prvi sosed cerkve in je bil že upokojen, je tako prevzel službo mežnarja.

Dela je vedno dovolj

Spomni, da so stari ljudje radi rekli, da je dela vedno dovolj, če ga le vidiš. In se pošali, da mu vid dobro služi. »Pri različnih popravilih na župnijski cerkvi se največkrat potrudim, da bi težavo odpravil sam, če pa to ni mogoče, se dogovorim z mojstri. Poskrbim tudi, da je cerkev odklenjena, kadar so v župniji obiski. Če se v župnišču odvijajo dejavnosti, pripravim učilnici, da sta urejeni in pripravljeni za skupine, tudi ob morebitni odsotnosti župnika.«

V zimskem času je ena od pomembnejših nalog, da v cerkvi ni prehladno. To pomeni, da je treba pravočasno poskrbeti za zadostno količino plina in pred mašo vključiti ogrevanje. Letos, ko jim je zima namenila tudi nekaj snega, je bilo treba poskrbeti še za prehodne poti do cerkve in župnišča. S prihodom pomladi pa se začnejo tudi številna opravila okoli župnišča in cerkve. Pokosi travo okoli župnišča, pri čemer mu pogosto priskoči na pomoč sin Gašper. Okoli cerkve imajo tudi nekaj okrasnih grmov, dreves in rož, ki potrebujejo vsakoletno spomladansko nego. V zadnjem letu so na pobudo župnika Toneta Kerina mo- je iz celotne župnije poleg župnišča postavili tudi manjši kozolček, ki dopolnjuje prostor in mu daje prijeten domač značaj. Rad pomaga tudi pri organizaciji različnih družabnih dogodkov v župniji. Vsako leto postavijo jaslice v župnijski cerkvi, ob večjih slovesnostih pa postavijo tudi mlaj, kar vedno znova poveže ljudi in ustvari posebno praznično vzdušje.

Smrt župnika Lojzeta je vse globoko pretresla. V tem času je pogosto opravljal vlogo veznega člana med upravitelji župnije in župljani. Prav takrat se je začela tudi faza opremljanja župnišča. Pri tem je bil ves čas navzoč, predvsem pri odpravljanju različnih pomanjkljivosti in skrbi, da so dela potekala tako, kot je bilo treba.

Delo je bilo opaženo

Prejem odličja je zanj predvsem veliko presenečenje. Pove, da za to priznanje sploh ni vedel in ga nikakor ni pričakoval. »Vesel pa sem, da so Brusničani opazili moje delo, ga cenijo in prepoznajo, da je vredno takšnega priznanja. To mi pomeni lepo potrditev, da trud in čas, ki ga namenjam župniji in skupnosti, nista ostala neopažena.«

Pove tudi, da se v župniji ne bi mogel tako udejstvovati, če ne bi imel velike podpore družine. »Na prvem mestu je žena Zvonka, ki vedno razume, ko me ni doma, da mora delo doma kdaj tudi malo počakati. Veliko mi pomenita tudi sinova in vnuki, ki mi včasih priskočijo na pomoč pri kakšnem opravilu ali pa doma postorijo kaj namesto mene.«

Vera mu pomeni notranjo oporo, nekaj, kar mu daje moč in upanje tudi v težjih trenutkih življenja. »Pomaga mi, da lažje najdem smisel, mir in pravo pot, kadar pridejo preizkušnje. Z leti pa postaja zame vedno pomembnejša. Starejši kot sem, bolj se je oklepam, saj v njej najdem trdnost, ki človeka sprem- lja in podpira na življenjski poti.«

IVO ŽAJDELA

Tone Kerin,
župnik župnije Brusnice

Za vsakega podeželskega župnika je imeti dobre in zveste sodelavce v župniji pravi Božji blagoslov. Jože Mrak je eden od mnogih v naši župniji Brusnice, ki svojo vero živi resno in dejavno. Reden obisk evharistije mu daje moč za nesebično služenje naši župnijski družini. Občutek za edinost in bratstvo naše župnijske družine, izreden čut za čistočo in urejenost cerkvenega objekta, spretnost pri mnogih opravilih je njegova osebna izkaznica dobrega in plemenitega mežnarja. Kot župnik sem zelo vesel in srečen, da ga imam. Našemu prejemniku odličja sv. Jožefa iskreno čestitam in mu želim še naprej veliko Božjega blagoslova in gorečnosti pri delu za župnijsko skupnost.